

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 079294 21 Gž 2

Novi Travnik, 02.06.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Nijaz Krnjić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja N. M., sin A. iz G. V.-U., ..., zastupan po punomoćniku Hajrudinu Pokvić, advokatu iz Bugojna, protiv tuženog Dioničko društvo za osiguranje GRAWE OSIGURANJE d.d. Sarajevo, zastupan po punomoćniku Harisu Mahić, advokatu iz Zenice, radi naknade štete, vrijednost spora 7.020,00 KM, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženog izjavljenih protiv presude Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 079294 17 P od 23.11.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 02.06.2021. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se djelimično uvažava i preinačava odluka suda o troškovima postupka sadržana u stavu drugom izreke presude Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 079294 17 P od 23.11.2020. godine i sudi:

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.518,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe od 21.12.2020. godine i sudske takse na žalbu kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda u stavu prvom izreke naloženo je tuženom da tužitelju na ime materijalne štete koju je tužitelj pretrpio u štetnom događaju od 06.05.2017. godine isplati iznos od 4.862,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja. U stavu drugom izreke obavezan je tuženi da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.076,00 KM sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude i to u dijelu odluke o troškovima postupka tužitelj zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu iz svih razloga povrede odredaba parničnog postupka s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu uvaži i preinači prvostepenu presudu na način da u cijelosti dosudi troškove postupka

prema priloženom troškovniku sa glavne rasprave uvećane za troškove ove žalbe. U obrazloženju žalbe se navodi da je prvostepeni sud morao donijeti odluku o troškovima postupka koja će obuhvatiti i troškove sastava žalbe na presudu od 18.02.2020. godine a koja po Tarifi iznosi 450,00 KM, pa kako nisu usvojeni troškovi takse na žalbu, a niti su presuđeni troškovi u iznosu od 70% pravilno iskazani, to je predložio donošenje odluke kao u uvodu ove žalbe.

Tuženi zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu protiv citirane presude iz svih razloga propisanih u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku sa prijedlogom drugostepenom sudu da uvaži žalbu i preinači presudu na način da tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cijelosti kao neosnovan i obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka uvećane za troškove sastava žalbe i takse na žalbu ili istu ukine i zakaže ročište pred drugostepenim sudom.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH”, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio slijedeće:

Predmetnom tužbom podnesenom kod tog suda dana 20.10.2017. godine tužitelj zahtijeva naknadu materijalne štete nastale na njegovom vozilu u saobraćajnoj nezgodi koja se desila 06.05.2017.godine oko 18,55 sati u mjestu Dražev Dolac općina Gornji Vakuf-Uskoplje. U ovoj nezgodi učestvovalo je vozilo marke „Škoda“ registarskih oznaka ..., vlasništvo tužitelja, kojim je u trenutku nezgode upravljao A.Č., osigurano kod BSO sa policom osiguranja broj 1156128912, i drugo vozilo marke VW Golf II registarskih oznaka ... vlasništvo Z. I. kojim je u trenutku nezgode upravljao M. I., osigurano kod tuženog sa policom osiguranja br ... Dana 25.06.2019. godine prvostepeni sud je donio presudu broj 46 0 P 079294 17 P kojom je odbio tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu materijalne štete nastale na vozilu u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi u iznosu od 7.020,00 KM sa sporednim potraživanjima te istovremeno obavezao tužitelja da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.076,00 KM.

Drugostepeni sud odlučujući po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv gore citirane presude je donio rješenje broj 46 0 P 079294 19 GŽ od 17.12.2019. godine kojim je žalbu uvažio, ukinuo citiranu presudu i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak uz uputu istome da u ponovljenom postupku pravilnom primjenom člana 155. stav 2. Zakona o parničnom postupku i izvedenim dokazima upotpuni činjenično stanje u pogledu odlučnih činjenica od kojih zavisi odluka o tužbenom zahtjevu i donese pravilnu i zakonitu odluku te istovremeno ostavljeno tom sudu da o troškovima povodom pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci shodno članu 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

U ponovljenom postupku, obzirom da je i dalje među parničnim strankama sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva, prvostepeni sud je radi razjašnjenja naprijed

navedenog postupio u smislu odredbe člana 155. stav 2. Zakona o parničnom postupku i odredio vještačenje po drugom vještaku saobraćajne struke i to mr. Zubejdu Destanović, dipl.ing saob., stalni sudski vještak, pa je na temelju izvedenih dokaza shodno članu 7., 8. i 123. Zakona o parničnom postupku te primjenom pravila tereta dokazivanja, utvrdio da je vozač vozila Golf, tj. osiguranik tuženog odgovaran za nastalu štetu na vozilu tužitelja, pa je sud donio odluku kao u izreci pobijane presude. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

U obrazloženju pobijane odluke prvostepeni sud navodi da je na okolnosti uzroka predmetne saobraćajne nezgode sproveden dokaz vještačenja po drugom vještaku Zubejdi Destanović koja je u svom nalazu urađenom na temelju dokumentacije koja prileži spisu, nakon ocjene svih parametara vezanih za predmetnu saobraćajnu nezgodu utvrdila da uz usvojenu brzinu kretanja vozila Golf od 50 km/h, je vremensko prostorna analiza pokazala da je vozilo Škoda započelo koristiti lijevu saobraćajnu traku prije vozila Golf za oko 0,7 s i u trenutku kada je prednji lijevi ugao vozila Škoda prelazilo preko razdjelne linije, vozilo Golf je bilo udaljeno oko 14 m i s obzirom na sudarni i zaustavni položaj ovog vozila isti se u tom trenutku u potpunosti nalazio u desnoj saobraćajnoj traci. Vještak je dalje utvrdio da sudarni položaj ne pokazuje na to da je vozilo Golf bilo u punoj fazi pretjecanja, jer se ovo vozilo dobrim dijelom nalazilo na svojoj desnoj saobraćajnoj traci i u sudarni položaj je dolazilo ukoso iz desne u lijevu saobraćajnu traku što dovodi do zaključka da je vozač vozila Golf kasno opazio i spoznao namjere vozača Škode te je najvjerovatnije u tom trenutku poduzeo radnju izmicanja ulijevo. Vozač vozila Golf je zbog velikog broja pristupnih puteva na ovoj relaciji puta morao voziti po pravilima defanzivne vožnje, morao pretpostaviti situaciju o mogućnosti skretanja vozila i maksimalno obratiti na namjeru vozača putničkog motornog vozila ispred sebe. Potrebna dužina puta za bezbjedno bočno izmicanje vozila Golf pri brzini kretanja od 50 KM/h iznosila bi 35 metara, a pregledom na licu mjesta nezgode je utvrđeno da je postojala dovoljna preglednost te s te strane nije bilo prepreke da vozač vozila Golf sa te udaljenosti prije mjesta kontakta poduzme bočno izmještanje u svoju lijevu saobraćajnu traku i time bi bilo ostvareno dovoljno sigurnosno odstojanje u pretjecanju, kao i dovoljan bočni razmak prilikom pretjecanja, tako da za slučaj ranije donesen odluke o pretjecanju i poduzimanju ove radnje sa većim sigurnosnim razmakom ostavljao je mogućnost vozaču vozila Golf da eventualno odustane od svoje namjere kada je spoznao poduzetu radnju vozila ispred sebe ili da istog upozori zvučnim signalom kako bi on odustao od skretanja.

Naprijed navedeni nalaz vještaka, kao i dato usmeno pojašnjenje, kojim je utvrđeno da bi dužina puta za bezbjedno bočno izmicanje vozila Golf iznosila 35 metara da bi tim bilo ostvareno dovoljno sigurnosno odstojanje u pretjecanju, kao i dovoljan bočni razmak prilikom pretjecanja, prvostepeni sud je doveo u vezu i sa iskazom svjedoka M. I., učesnik predmetne saobraćajne nezgode, a koji je upravljao vozilom Golf, a koji je izjavio da se vozilo Škoda ispred njega sporo kretalo zbog čega se odlučio na radnju preticanja, dao žmigavac i da je u tom

momentu vozilo Škoda bilo ispred njega nekih 50 metara koje se nalazilo u desnoj kolovoznoj traci i kad se on sa svojim vozilom vršeci radnju preticanja našao u lijevoj kolovoznoj traci, vozač vozila Škoda je dao žmigavac i naglo počeo skretati, tako da je došlo do kontakta, zbog čega u konačnici sud zaključuje da je osiguranik tuženog odgovoran jer je u takvoj situaciji bio dovoljno udaljen i u mogućnosti da poduzme radnje bočnog izmještanja kako je to naprijed naveo vještak u svom nalazu ili pak da odustane od svoje namjere da pretiče odnosno da upozori zvučnim signalom vozača vozila Škoda kako bi on odustao od radnje skretanja.

Također, prvostepeni sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u pogledu visine iskazane štete na vozilu tužitelja u iznosu od 4.8620,00 KM, a na koji dio nije bilo primjedbi, pa iz naprijed navedenog razloga obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi istu u naznačenom iznosu kako je to i precizirano tužbenim zahtjevom s pozivom na odredbu člana 154., 155. i 277. Zakona o obligacionim odnosima.

Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju člana 386. Zakona o parničnom postupku.

Suprotno navodima žalbe tuženog prvostepeni sud je izvedene dokaze na glavnoj raspravi cijenio na način propisan odredbom člana 8. i 123. Zakona o parničnom postupku i na osnovu takve ocjene dokaza te pravilnom primjenom pravila o teretu dokazivanja utvrdio činjenice od značaja za odluku u ovoj pravnoj stvari te kod naprijed utvrđenih činjenica pravilno primijenio materijalno pravo i za ovakvu svoju odluku, dao dovoljne i jasne razloge u obrazloženju pobijane presude tj. na način kako je to i propisano odredbom člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku.

Dakle, shodno navedenom, prvostepeni sud je u predmetnom sporu pravilno raspravio odlučne činjenice, pa kako iz nalaza i mišljenja vještaka koji je prihvaćen u cijelosti kao potpun, stručan i logičan, a koji se i po ocjeni ovog suda ne doima proizvoljnim, nesumnjivo proizilazi da je vozač vozila Škoda započeo koristiti lijevu saobraćajnu traku prije vozača vozila Golf, da s obzirom na brzinu kretanja vozila Škoda (15 km/h) i velikog broja pristupnih puteva na predmetnoj dionici vozač vozila Golf je morao pretpostaviti situaciju mogućnosti skretanja i maksimalno obratiti pažnju na namjere vozača motornog vozila ispred sebe, a s obzirom na preglednost, međusobni razmak i dinamiku kretanja je mogao poduzeti radnje da se data situacija izbjegne, dakle da se držao pravila da drži odstojanje koje mu omogućava da pred svakom iznenadnom preprekom svoje vozilo može bezbjedno zaustaviti, a koje dužnosti se nije pridržavao, kao ni mogućnosti davanja zvučnog upozorenja vozaču vozila ispred sebe, zbog čega se neosnovano prigovara ocjeni izvedenih dokaza pa time i iznesenog činjeničnog utvrđenja. Imajući u vidu da je vještak svoj nalaz i mišljenje uradio na temelju pobrojane dokumentacije, pregleda na licu mjesta i da je u izradi istoga uobzirio i izjave vozača predmetne saobraćajne nezgode te kako u datoj situaciji nema drugih parametara zbog kojih bi bilo opravdano zahtijevati dopunu nalaza i mišljenja istoga, to kod takvog stanja stvari pravilan je zaključak suda da je vještak u datim okolnostima slučaja odgovorio u potpunosti na dati zadatak suda i zbog čega je u konačnici pravilno odbijen

prijedlog tuženog za ponovno određivanje vještačenja po drugom vještaku saobraćajne struke, pa se tuženi radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na činjenično i pravno obrazloženje prvostepenog suda koje prihvata i ovaj sud.

Slijedom naprijed navedenog preostali žalbeni razlozi tuženog nisu odlučne prirode i isti kao takvi su bez utjecaja na drugačiju odluku i ovog suda, pa o istima ovaj sud u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku nije smatrao za shodnim posebno obrazlagati.

Stoga je ovaj sud žalbu tuženog odbio u cijelosti kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu odluku shodno članu 226. Zakona o parničnom postupku, izuzev u dijelu odluke o troškovima postupka.

Naime, u pogledu odluke o troškovima postupka, pravilno je prvostepeni sud s obzirom na označenu vrijednost spora u tužbi u iznosu od 7.020,00 KM i precizirani tužbeni zahtjev u nastavku glavne rasprave u ponovljenom postupku u iznosu od 4.862,00 KM (vidi zapisnik od 12.10.2020. godine), zaključio da je uspjeh tužitelja u predmetnom sporu 70 % te shodno tome odlučivao o zahtjevu tužitelja za naknadu troškove postupka. Međutim, kod utvrđivanja troškova, a što se opravdano ukazuje u žalbi tužitelja, sud iste nije pravilno obračunao obzirom da tužitelju za zastupanje po advokatu u ranijem postupku pripada i to za sastav tužbe iznos od 360,00 KM (član 12. i 13. stav 1. tačka 1.a. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata „Službene novine F BiH“, broj 22/04 i 24/04 - u daljem tekstu AT), za zastupanje na pripremnom ročištu dana 06.06.2018.godine iznos od 360,00 KM (član 13. stav 1. tačka 1.b. AT), za glavnu raspravu iznos od 360,00 KM (član 13. stav 1. tačka 1.c. AT), za odložen nastavak glavne rasprave za dan 12.12.2018.godine u iznosu od 90,00 KM (član 13. stav 1. tačka 6.a. AT), za nastavak glavne rasprave za dan 16.04.2019. godine u iznosu od 180,00 KM, (član 13. stav 1. tačka 5.a. AT), za sastav žalbe po advokatu u iznosu od 450,00 KM (član 13. stav 1. tačka 2.a. AT), za glavnu raspravu u ponovljenom postupku održanoj dana 18.02.2020.godine u iznos od 360,00 KM (član 13. stav 1. tačka 1.c. AT), za nastavak glavne rasprave održane dana 16.07.2020.godine u iznosu od 180,00 KM (član 13. stav 1. tačka 5.a. AT) tj. ukupan iznos **od 2.340,00 KM** do momenta preciziranja tužbenog zahtjeva odnosno shodno prednjem omjeru od 70%, pripada iznos od 1.638,00 KM, a koji iznos se uvećava dalje i to za nastavak glavne rasprave održane dana 12.10.2020.godine u iznosu od 180,00 KM (član 13. stav 1. tačka 5.a. AT) obzirom da je u ovoj fazi tužitelj uspio 100% u odnosu na precizirani tužbeni zahtjev shodno nalazu i mišljenju vještaka, tj. sveukupan iznos **od 1.818,00 KM** koji se ima uvećati za troškove vještačenja u iznosu od po 200,00 KM (2x) u punom iznosu obzirom da su isti bili neophodni za odlučivanje po predmetnom tužbenom zahtjevu, zatim taksa na tužbu i presudu u iznosu od po 150,00 KM shodno tarifnom broju 1. tačka 1. i tarifnom broju 2. tačka 1. Tarife sudskih taksi SBK/KSB („Službene novine SBK/KSB“, broj 4/17) a što sve ukupno iznosi 2.518,00 KM, pa je ovaj sud u tom dijelu preinačio odluku prvostepenog suda s pozivom na odredbu člana 229. stav 1. tačka 4. Zakona o parničnom postupku, dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava

ove žalbe i takse na istu, cijenio kao neosnovanim obzirom da je tužitelj uspio samo u dijelu odluke o troškovima postupka, pa kako kod takvog stanja stvari i shodno sudskoj praksi, tužitelj ne može s uspjehom zahtijevati predmetne troškove povodom izjavljenog pravnog lijeka, to je ovaj sud donio odluku kao u izreci ove odluke.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava